

fische zones waarnaar de verkoper bereid is het product te verzenden.

Wat betreft de Google AdWords bevestigt het Hof zijn arrest *Google France* en stelt dat de houder van een merk zich kan verzetten tegen het gebruik van AdWords indien dit gebruik het de internetgebruiker “*onmogelijk of moeilijk maakt om te weten of genoemde waren afkomstig zijn van de merkhouder of een economisch met hem verbonden onderneming, dan wel, integendeel, van een derde*”.

Vervolgens oordeelt het Hof dat de beheerder van een onlinemarktplaats zelf geen gebruik maakt van aan merken gelijke of daarmee overeenstemmende tekens die voorkomen in verkoopaanbiedingen die op zijn site worden getoond, indien hij het enkel zijn klanten mogelijk maakt om in het kader van hun handelsactiviteiten op zijn site tekens te laten zien die met merken overeenstemmen.

In een belangrijk onderdeel onderzoekt het Hof vervolgens in welke mate de beheerder van een elektronische marktplaats aansprakelijk kan worden gesteld indien op zijn website inbreukmakende goederen worden verkocht. Opdat dergelijke tussenpersonen onder het toepassingsgebied van de exoneratiebepaling uit artikel 14 van de richtlijn elektronisch handel kunnen vallen, is het volgens het Hof noodzakelijk dat deze ‘*geen actieve rol*’ in het verkoopproces hebben gespeeld. Het Hof voegt hier onmiddellijk aan toe dat er reeds sprake is van een dergelijke actieve rol wanneer de tussenpersoon “*bijstand verleent die er onder meer in bestaat om de wijze waarop de verkoopaanbiedingen worden getoond te optimaliseren of deze aanbiedingen te bevorderen*”.

Echter, zelfs ingeval er geen sprake is van een actieve rol, kan de beheerder zich niet op de vrijstelling beroepen indien hij op de hoogte was van de feiten en hij er niet heeft voor gezorgd dat de gegevens van zijn site werden verwijderd of dat de toegang tot die gegevens onmogelijk werd gemaakt.

Tot slot oordeelt het Hof dat de nationale rechterlijke instanties de beheerder van de elektronische marktplaats niet alleen kunnen verplichten maatregelen te nemen tot het beëindigen van de gepleegde inbreuken maar eveneens tot het voorkomen van nieuwe inbreuken van dezelfde aard.

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE 30 JUNI 2011

AUTEURSRECHT EN NABURIGE RECHTEN

Beschermingsomvang auteursrecht en naburige rechten – Vermogensrechten – Openbare uitlening – Vergoeding van auteurs

Zaak: nr. C-271/10

Bij arrest van 30 juni 2011 heeft het Europees Hof het KB van 25 april 2004 betreffende de vergoedingsrechten voor openbare uitlening van de auteurs, vertolkende of uitvoerende kunstenaar, producten van fonogrammen en producenten van eerste vastleggingen van films als strijdig geacht met de richtlijn 2006/115/EG betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom.

Overeenkomstig deze richtlijn komt het uitsluitend de auteurs toe om de uitlening van hun werk toe te staan dan wel te verbieden. Met betrekking tot openbare uitlening kunnen de lidstaten evenwel van dit recht afwijken, mits zij in een vergoeding voor de auteurs voorzien. Deze mogelijkheid werd bij de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten ingevoerd. Bij KB van 25 april 2004 werd in België in een forfaitair bedrag voor de auteurs voorzien dat wordt berekend op basis van het aantal in de openbare instellingen ingeschreven leners waarbij per jaar en per lener een forfaitair bedrag wordt vastgesteld.

In casu werd een prejudiciële vraag ingediend door de Raad van State in het kader van een beroep dat werd ingesteld door de Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA) tegen de Belgische Staat, teneinde het begrip ‘vergoeding’ die aan rechthebbenden op auteursrechten voor openbare uitlening wordt betaald, als bedoeld in artikel 6, 1. van richtlijn 2006/115/EG, uit te leggen.

Het Hof stelt in zijn oordeel enerzijds dat, hoewel in casu voor het begrip ‘vergoeding’ werd gekozen in plaats van ‘billijke compensatie’, en het daarbij wel degelijk om twee te onderscheiden begrippen gaat, “*het begrip vergoeding [ook] tot doel [heeft], een schadevergoeding voor de auteurs in te voeren, aangezien zij in een vergelijkbare situatie moet worden betaald, namelijk wanneer werken zonder de toestemming van de auteurs worden gebruikt voor openbare uitlening, zodat zij nadeel lijden*”. De vergoeding die aan de rechthebbenden moet toekomen mag derhalve niet louter symbolisch zijn. Anderzijds beoogt de openbare uitlening geen direct of indirect economisch of commercieel doel waardoor het

gebruik van een beschermd werk in dergelijk geval niet kan worden beoordeeld tegen de achtergrond van de waarde ervan in het handelsverkeer. De vergoeding hiervoor zal dan ook geringer zijn.

Volgens het Hof dient bij het berekenen van het bedrag rekening te worden gehouden met de omvang van de terbeschikkingstelling van de beschermde werken; immers hoe groter deze omvang, hoe groter de aantasting van de auteursrechten. Het Hof oordeelt dan ook dat er twee criteria in overweging dienen te worden genomen bij het

vaststellen van de vergoeding, met name het aantal aan het publiek ter beschikking gestelde werken alsook het aantal bij een uitleeninstelling ingeschreven leners. Het KB houdt bijgevolg, aldus het Hof, niet voldoende rekening met de omvang van het geleden nadeel alsook met het beginsel dat auteurs een vergoeding moeten krijgen die overeenkomt met een passend inkomen krachtens richtlijn 2006/115/EG.

Grégory Sorreux en Katrien Baetens
Advocaten Simont Braun

9. MEDEDINGINGSRECHT EN GEREGULEERDE SECTOREN/DROIT DE LA CONCURRENCE ET SECTEURS RÉGULÉS

Wetgeving/Législation

GESTION PUBLIQUE DE L'ÉCONOMIE TÉLÉCOMMUNICATIONS

Généralités – Secteurs régulés

Communication électronique – IBPT – Analyses de marché – Définition du marché pertinent – Internet large bande – Radiodiffusion télévisuelle – Obligations d'accès

Décision de la Conférence des Régulateurs du secteur des Communications électroniques (CRC) du 1er juillet 2011 concernant l'analyse des marchés large bande

Décisions de la Conférence des Régulateurs du secteur des Communications électroniques (CRC) du 1er juillet 2011 concernant l'analyse du marché de la radiodiffusion télévisuelle

La Conférence des Régulateurs du secteur des Communications électroniques, composée de l'IBPT et des trois régulateurs communautaires des secteurs média et audiovisuelle (le VRM, le CSA et le Medienrat), a adopté quatre décisions sur les marchés de la radiodiffusion télévisuelle, d'une part, et les marchés Internet large bande, d'autre part.

En premier lieu, les régulateurs ont imposé aux câblo-opérateurs divers remèdes concernant le marché de la radiodiffusion. Les câblo-opérateurs devront désormais offrir à tout opérateur qui en fera la demande (à l'exception de Belgacom pour ce qui concerne les deux derniers remèdes)

- l'accès à une offre de revente de leur offre de télévision analogique;
- l'accès à leur plateforme de télévision numérique (pour autant qu'ils en disposent);
- l'accès à une offre de revente Internet large bande (l'opérateur AIESH est exempté de cette obligation).

D'autre part, la plupart des obligations en matière de dégroupage de la boucle locale et d'accès au débit binaire déjà imposées à Belgacom sont maintenues. En outre, Belgacom devra fournir l'accès à la fonctionnalité 'multicast' permettant aux opérateurs alternatifs de fournir des services *triple play* (télévision, internet et téléphonie) par le biais du réseau de Belgacom.

Les décisions sont entrées en vigueur le 1er août 2011. Telenet a interjeté appel contre les décisions qui l'affectent.

Koen Baekelandt
Avocat Eubelius

Rechtspraak/Jurisprudence

RAAD VOOR DE MEDEDINGING 29 APRIL 2011

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Organen – Procedure – Misbruik van machtspositie – Verwerping klacht – Gebrek aan motivering

Freedom Belgium / InBev Belgium
Beslissing: nr. 2011-P/K-15